

henvise til Betænkningen, hvor der er en nærmere Redegørelse for de herhenhørende Spørgsmaal. Ved de Ændringsforslag, som Ministeren har stillet til § 13 og til Landbrugsministeriets Konti paa § 26, foreslaas der i alt en Besparelse paa 905 812 Kr. Naar jeg anbefaler de Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget eller af dettes Flertal, ligger der ikke heri, at der i tidligere Tid har været givet for store Bevillinger til Landbruget, men Grunden er, at man i Øjeblikket ønsker en Nedbringelse af Statens Udgifter, og at man mener, at Landbruget da maa yde sit Bidrag hertil.

Der er, som man vil se i Betænkningen Side 587, afholdt Samraad vedrørende Frugtavl, Udvidelse af Taarbæk Kirkegaard og Tilskud til Havfiskeriet. Jeg skal dog paa nærværende Tidspunkt ikke nærmere omtale disse Samraad.

Jeg skal anbefale de af Ministeren stillede og af hele Udvalget eller af dettes Flertal tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Olufson: Det er ikke i Finansudvalget lykkedes at opnaa Enighed paa denne Paragraf, lige saa lidt som paa de andre; og Aarsagen er den, at vi fra vor Side ikke har kunnet anerkende Nødvendigheden af den voldsomme Nedskæring, som her har fundet Sted, idet man ved at skære tidligere bevilgede Summer ned i Forhold, som man ikke har kendt før, standser Arbejdet og hindrer mange Organisationer i at fortsætte og derved volder dem store Vanskeligheder.

Under Ændringsforslagene Nr. 107 og 108 samt Nr. 110 er der Tale om Afskedigelse af 3 faste videnskabelige Assistentter paa Landbohøjskolen, ikke paa den Maade, at man kan undvære disse Mennesker, idet de er overflødige, thi under Nr. 114, 115 og 116 ansætter man de samme tre Personer igen; man afskediger dem fra 1. Juni som fastlønnede og gør dem til honorarlønnede. Det er et helt nyt Princip, man her kommer ind paa, og vi maa anbefale at stemme imod dette. Det samme gælder med Hensyn til en fast Arbejdsmand, som nu bliver gjort til daglønnet. Under Nr. 124 og 126 er der Tale om at indsætte en Bevilling til to Konsulenter. Den tidligere Minister havde paa Grund af de Vanskeligheder, vi var kommet ind i, og for i nogen Grad at imødekomme de Sparsommelighedskrav, der var fremme, ment, at det var forsvarligt, da Konsulenten for Mejerivæsenet var død, ikke at besætte denne Plads igen; og endvidere mente han, at Konsulenten for den

lettere Hesteavl kunde spares, idet der i de senere Aar, ogsaa indenfor Landbokredse, har været stærk Tvivl om, hvorvidt det var paakrævet i en Tid, hvor Hesteavlen er saa betydningsløs, som den er, at opretholde dette Embede. Den tidligere Minister havde derfor foreslaaet, at Mejerikonsulentembedet ikke skulde besættes, og at Konsulentembedet for den lettere Hesteavl skulde ophæves. Nu møder den højtærede Minister til Trods for alle Sparsommelighedsbestræbelser og foreslaar de to Stillinger oprettet igen. Vi har fra vor Side sagt, at vi for at imødekomme de Vanskeligheder, som foreligger, kan gaa med til, at Mejerikonsulentstillingen, der dog har nogen Betydning, bliver opretholdt; men vi kan i en Tid, hvor Hesteavlen er saa betydningsløs, som den er, og hvor der ikke er Udsigt til, at det vil blive bedre, ikke anse det for nødvendigt at opretholde Konsulentembedet for den lettere Hesteavl. Det er betegnende, at netop i Forgaars skrev Formanden for de jyske Hesteavlsforeninger, Proprietær Pedersen Egegaard, i Ventres Presse følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Hesteavlen skal ganske vist bedømmes paa langt Sigt, men der synes ikke at være Grund til Ængstelse for Hestemangel i Jylland de første Aar; og da Opdræt til Eksport er absolut ulønnende, saa maa man være varsom med at forcere Tillæget. Vi har længe nok ventet paa blot nogenlunde rentable Priser — det er jo heller ikke noget nyt, at man venter Hestemangel, og Forventningen kunde gerne blive til Skuffelse en Gang til.“ Her siger Formanden for de jyske Hesteavlsforeninger klart og tydeligt, at Hestemangel har vi ikke; han tvivler stærkt paa, at vi faar det, og tvivler i det hele taget paa, at Hesteavlen faar den Betydning, den har haft tidligere. Og i en saadan Situation er det, den højtærede Minister kommer og foreslaar, at denne Stilling skal bibeholdes. Jeg forstaar godt, at Ministeren er blevet noget betænkelig. Det viser sig nemlig, at det er en ualmindelig dygtig Mand, vi har paa den Plads. I en Henvendelse, der er sket fra Hesteavlsforeningerne, gør de gældende, at for saa vidt Ministeren sætter Konsulent Søndergaard paa Ventepenge, vil det være nødvendigt at oprette to Stillinger som private Konsulenter til Erstatning. Han maa altsaa kunne gøre to Mænds Arbejde — hvis da ikke de Mennesker mener, at de absolut skal have Penge plukket ud af Statskassen, og at de derfor i Stedet for den ene Mand absolut skal have to, for at de kan faa de